

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15. Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vînd la »Tipografia», soc. pe acțiun

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Din tabăra Sașilor.

Lupta desfășurată de compatrioții noștri Sași în contra maghiarizării și urmările proiectului combatut au aruncat valuri și în viața internă de partid a lor. Mai ales atitudinea deputaților lor a provocat aceste valuri, cari negreșit vor purifica mult situația Sașilor. Unii, în frunte cu chiar Dr. Wolff, credeau, că deputații să nu ese din partidul liberal, marea majoritate însă a pretins acest lucru. „Kronst. Zeit.“ a declarat pe Wolf de mort politic, după ce și-a pronunțat părerea. Fruntașii Sașilor l-au apărut încâtva pe Wolff, rehabilitându-l prin accentuarea bunelor sale „intenții“. Decât că aceste rehabilitări fac impresiunea unei pompe funebre.

De fapt cercurile electorale rînd pe rînd cer prin rezoluțiuni oficioase eșirea deputaților lor din partidul guvernului.

Au eșit deja 5 deputați. Pe lângă cei cunoscuți și-au anunțat eșirea încă Brenneberg și H. Schwicker.

Schreiber și Meltzel încă nu s'au declarat.

În dezvoltarea naturală a direcțiunii ce prinde tot mai mult te. en între Sași, în urma violenței Maghiarilor și în urma recunoașterii proprii a situației lor, înregistram cu plăcere tendența, ce se exprimă mai ales în sinul „Verzilor“, de a face alianță cu Români.

În timpul din urmă s'a exprimat acest lucru în Kronstädter Zeitung într'un bine simțit prim-articol, din care reproducem următoarele:

„Fiecare minoritate, dacă vrea să ajungă la vre-un rezultat, fie și numai într'o depărtare mai mare, trebuie negreșit să nisuiască la mărirea puterii sale. Ce ne leagă însă în lupta de toate zilele, ca și în lupta politică la alianțe practice? Scopurile egale! Și în patria noastră cine are înaintea, sa un asemenea scop, combaterea șovinismului maghiar? În cea mai apropiată apropiere nime altă, decât Români. Vrem să luptăm contra maghiarismului gata să înghită totul, fără ei, sau chiar contra lor? Nonsensul ideii e bătător la ochi, în momentul în care o spunem. Să nu ne lăsăm spăriați, ca până acum, de fantoame, ca daco-românismul sau alianța româno-slavă: să fim cinstiți și să mărturisim ceea-ce vrem în comun; de aceea să fim înțelepți.

Dintr'o parte să rostogolim leșe valurile maghiarismului cu grabă necontenită, ba chiar accelerată contra noastră — și contra stăncei românismului. Ce va face un om înțelept, când valurile îl amenință cu înghițirea? La tot cazul nu va specula asupra tragicului în istoria poporului sășesc, ca într'aceea să se încece cu o precugetare cumpătată, ci va căuta, să încheie prietenie cu stânca!

Ori-cât de mult se accentuează în articol caracterul individual al acestor expuneri, și ori-cât de timid se prezintă tendența, noi o constatăm și avem firmă convingere, că evoluția firească a lucrurilor va aduce ceea-ce în interesul nostru comun este: alianța Românilor și Sașilor.

Lucrul acesta îl simț și în Germania și nu este o pură coincidență, dacă îl exprimă și Leipziger N. Nachrichten. (Vezi „Revista presei“).

Cât pentru divergențele interne ale Sașilor, ele ni-se par numai formale și constatăm parlamentarismul și corectitatea acestor forme, de cari bine ar fi să țină seamă și oamenii noștri.

Ele, credem, se vor sfîrși printr'o purificare a rîndurilor de luptă sășești și prin validitatea curentului național sășetos.

Luptele Românilor.

XI.

Dieta dela Cluj.

(*) În cei patru ani câți au urmat după diploma din 20 Octombrie 1860, națiunea română, pe lângă că s'a bucurat de unele drepturi și începuse a-și închege puterile și a se pregăti pentru evenimentele ulterioare, dar' a căpătat și satisfacțiuni morale de acele care nu puteau să o bucure și să o îmbărbăteze. Între aceste satisfacțiuni faptul, că limba română a fost proclamată de limbă oficială este de sigur cea mai mare și mai măgulitoare pentru noi.

Într'adevăr, corespondența administrativă, actele judecătorești, desbaterile corpurilor electiv, ale dietei chiar, legile și regulamentele se purtau, se făceau și se publicau în cele trei limbi ale țerei. Mai mult, chiar diplomele, ordinele și dispozițiunile ce sosiau dela Viena, ne veniau în cele trei limbi și Monarchul le semna, în josul textului românesc, pe românește: «Franciscu Iositu».

Dar' vremurile aceste au durat puțin. Cei cari la 1848 au luat de pretext mișcările revoluționare din Paris, Roma, Berlin, Viena, Praga și alte centruri, pentru a-și întemeia domnia lor, cei cari între anii 1851 și 1853 fuseseră din nou prinși cu o întreagă organizație conspiratoare, nu puteau perde prilejul încurcăturilor în care se găsea monarchia cătră sfîrșitul anului 1864, pentru a-și reîncepe agitațiunile.

Cu ocaziunea convențiunii dela Olmütz (1850), aristocrația austriacă ofensase în chip nechibzuit pe cea prusiană, care-i jurase răsunare. În Italia tendențele și agitațiunile irredentiste se afirmau tot mai cu putere și era de prevăzută, că în curînd furtuna avea să izbucnească. Pe Rusia, care intervenise în 1848 și 1849 pentru potolirea revoltei insurgenților maghiari, monarchia nu mai putea conta, de oare-ce diplomația austriacă numai amică nu i-s'a arătat cu prilejul războiului oriental din 1853—1855, când a somat-o să pună capăt tulburărilor din Orient și să se retragă din principatele române, ba a luat chiar fățiș atitudine ostilă în contră-i, trimițînd trupe peste Carpați. Așa încât din toate părțile monarchia era grav amenințată cătră anul 1865, ear' dușmanii sei interni știau foarte bine situația exterioară critică în care se afla.

Ei au și reînceput agitațiunile, pentru-ca să facă presiuni asupra Curței. Conspirațiunile și excesele de tot felul începuseră ear' să se manifeste. Și mai ales asupra unui punct, — unirea Transilvaniei cu Ungaria, — își concentraseră agitatorii toate sforțările lor.

Într'o asemenea situație exterioară ca aceea pe care am schițat-o mai sus, și care n'a lipsit se ducă la catastrofa din anul următor, mai adăugînd încă și o foarte rea stare a tezaurului public, Curței nu-i rămânea decât se între pe terenul concesiunilor.

În urmarea acestora, dieta din Sibiu a fost închisă, ear prin rescriptul din 1 Septembrie 1865 s'a convocat altă dietă, de astă-dată la Cluj, și care urma să fie aleasă și constituită în baza legii electorale aristocratice din 1791, cu prea puține și neînsemnate concesiuni făcute claselor sociale neprivilegiate. Mai mult, la ordinea zilei a acestei diete nu era pusă decât o singură chestiune: unirea Transilvaniei cu Ungaria, adecă tocmai ceea-ce cereau Maghiarii, spre deosebire de dieta dela Sibiu, al căreia mesagiu de deschidere prevedea o samă de legiferări de cea mai mare importanță pentru administrarea și organizarea lăuntrică a țerei.

Constituită în condițiunile și în împrejurările arătate, dieta era menită, firește, să aibă o majoritate zdrobitoare pentru unire, cum a și avut-o, așa încât terorismul de stradă din Cluj și

strigătele sêlbactice de „Unió vagy halál“ (Unire sau moarte) erau cel puțin de prisos.

Astfel s'a sacrificat autonomia țerei noastre intereselor maghiarismului, abuzându-se de circumstanțele grele în care se afla monarchia la 1865 și forțându-se mâna Soveranului. Faptele aveau să desmintă în urmă iluziile acelor cari credeau, că, cel puțin în urma acestor sacrificii, nemulțumitorii aveau să se liniștească, să se cumintească, să se astîmpere și să devină elemente de ordine în stat.

În anul 1866 monarchia noastră a trecut prin o grea cumpănă; un moment chiar existența sa a fost pusă în joc. Ea avea de susținut deodată două mari războaie: contra Italiei și contra Prusiei.

La Custozza și la Lissa soartea armelor ne-a fost favorabilă, deși nu putem pretinde că puterile Italianilor au fost frînte și nimicite; la Königgrätz însă trupele imperiale, puse sub comanda generalului Benedek, au fost cu adevărat zdrobite. Sadova și Königgrätz au fost un desastru pentru monarchie.

E drept, că curente deosebite și tendențe opuse sfășiau țeara, ear' o administrație incapabilă, înfumurată și provocatoare adusesse lumea la desperare. Aceasta ar trebui să servească de lecție pentru viitor. O țeară rău administrată și sărăcită e o țeară slabă; și mai ales când țeara aceea se compune din naționalități deosebite, și când unele sînt asuprite, jefuite și înjosite de altele, cum lucrurile se petrec în monarchia noastră, ea nu poate conta pe entuziasmul ferbinte al popoarelor ce o alcătuesc, și fără acest cald entuziasm, singur în stare a face minuni de vitejie, ea se poate considera ca și perdată în momentele de cumpănă grea, când existența sa însăși e pusă în chestiune. Sînt însă semne că stăpînitorilor noștri Königgrätz are să le slujească tot atît de puțin, ca exemplu, pentru viitoarele evenimente, a căror desfășurare se așteaptă par'că dintr'o zi într'alta, pe cât de puțin le-a slujit, ca exemplu, Solferino pentru Königgrätz....

Regimentele românești și-au făcut în aceste împrejurări, datorita cu prisosință; ele s'au pus în evidență cu acte de înaltă bravură și și-au atras cu drept cuvînt nu numai laudele șefilor lor și ale Monarchului, dar' chiar și ale inamicilor, contra cărora luptau.

Cât pentru colocuitorii noștri maghiari, ei au tradat și de astă-dată aceleși apucături ca și în 1848, deși partida lui Deák voia să treacă drept reprezentantă a sentimentului public maghiar. Pe când armata imperială căuta să aperse monarchia amenințată din două părți și pe când Soveranul adresa un apel desperat la toate puterile sale, Secuții se înarmau cu scopuri revoluționare, și începuseră, după obiceiul lor, se comită atrocități. Klappa, după îndemnul lui Bismarck, organiza legiuni în Ungaria contra armatelor imperiale, Kossuth și toți ceilalți emigrați puneau serviciile lor la dispoziția dușmanilor țerei; într'un cuvînt, Maghiarii n'au încetat nici un moment în lupta lor pentru a vedea culcată la pămînt puterea casei de Habsburg.

Autonomia Transilvaniei a rămas de atunci sacrificată sumeției, amenințării și planurilor pline de o nesănătoasă grandomanie ale Maghiarilor. Volul dietei din Cluj a fost luat cu cea mai mare grabă la cunoștință de camera din Budapesta, ear' sancțiunea imperială, în urma desastrelor de care am amintit în urmă, era cu atît mai lesne de obținut!...

Stat-au însă Români cu brațele încrucișate în fața acestei mari derute și mari nedreptăți ce li-se făcuse? Nu! Dimpotrivă, ei au afirmat în chip solemn și neîndoios, după-cum vom vedea,

nestrămătuata lor hotărîre de a nu se învoi cu nedreptatea aceasta și de a lupta pe toate căile legale ce le-au mai rămas pentru recăștigarea vechei autonomii a țerei lor.

Nou atac la cauză „Tribunei“.

Autoritățile politice sînt cuprinse de o nespusă lăcomie față de cauțiunea ziarului nostru.

Comitele Sibului a dat acum nou ordin, la recercarea procuraturii din Cluj, ca să se conște suma de 21 fl. 63 cr. din cauțiunea ziarului nostru. Suma nu e tocmai horendă, dar' pentru-ce să dea „Tribuna“ și azi, și mâne și poimâne câte 20—30 fl. din cauțiunea sa?

Estă de ce! De astă-dată pentru a se acoperi șpeșele de proces, la care a fost condamnat de Tit Liviu Albini, în 26 Nov. 1895! De mai bine ca doi ani autoritățile n'au avut de grijă, ca să încasseze această sumă dela dl Albini, care nu e fără avere; dar' acum după-ce s'a descoperit ș-ul negru al patentei absolutiste dela 1852, e foarte comod și ușor a lua aceasta și alte asemenea sume din cauțiunea „Tribunei“.

De acum toate neglijențele autorităților, toate lipsele singuraticilor condamnați, câți vor fi avut în viață vre-o cât de mică legătură cu „Tribuna“ ori „Foia Poporului“, vor fi pe ușor reparate și suplinite.

Procedura e foarte ușoară. Procurorul recercă pe șspanul, acesta provoacă pe primarul, acesta ne avisează administratorul, și dacă în 3 zile nu i-se numără banii, el atacă cauțiunea.

Estă unele acte ale acestui procedeu, cu adevărat unguresc.

Uitumul act, în ungurește, al dlui prefect sună în traducere astfel:

Nr. 119) — 97 com.

Conform rescriptului, nr. 8142, dela 6 Dec. a. c. al procuraturii reg. din Cluj Titus Liviu Albini a fost condamnat prin sentința tribunalului reg. din Cluj de datul 26 Nov. 1895, nrul 7415/95 la 21 fl. 63 cr. șpeșe de proces.

După-ce suma această nici până azi nu a plătit-o (cine? Red.) provoc pe dl primar, ca această sumă detragîndu-o pe baza ș-ului 16 al procedurii de presă dela 1852 din cauțiunea ziarului Tribuna, ce apare în Sibiu, să o transpu numai decât aici.

Totodată să îndrumezi pe proprietarul editor al foii să întregască numai decât cauțiunea astfel micșorată, despre ce aștept raport.

Sibiu, 13 Dec. 1897.

Thalmann, comite.

Această poruncă se comunică apoi administrației în următorul chip: „Se comunică on. administrației s. „Tribunei“ cu provocarea, ca suma indicată în lăuntru să o plătească în 3 zile, căci în cas contrar aceea se ia din cauțiune, și onorata administrație va fi provocată să o restituie.

Sibiu, 16 Dec. 1897.

Magistratul: Drotloff, primar, Hochmeister, vice-notar.

Așa, și tot așa. În scurtul timp de 2 săptămâni ne-au venit vre-o 4 provocări de acestea. E o formală năvală. Dar' mai înșeț onorabililor, că doar' ș-ul negru nu va fi fost făcut expres pentru „Tribuna“?

Apoi trăim noi în eră „absolutismului“ ori în a „liberalismului“?

Răspunde-te, d-le procuror din Cluj!

Sibiu, 21 Dec. n.

Adunarea dela Arad se pare că nu va fi oprită. Cel puțin molul cum o înregistreză zărele ungurești, neexceptionând nici pe oficiosul P. Lloyd, lasă nădejdea, că guvernul va absta de astă-dată de a mai comite o volnă. Cam această impresiune o lasă și felul cum o anunță N. Fr. Presse printr'o telegramă din Budapesta! „După-ce adunarea

Românilor — scrie „N. Fr. Presse“ — a fost oprită în Sibiu de autorități, conducătorii (!) și-au transpus activitatea la Arad și au convocat acolo un meeting popular (Volksversammlung) pe 23 Dec. Ei au evitat de astă-dată a concheta numai pe alegătorii români, cum au făcut la Sibiu, fiindcă oprirea în Ardeal tocmai din acest motiv a urmat. Cu toate acestea ordinea de zi e astfel compusă, încât numai Români pot participa!“

O impresiune amestecată a făcut convocarea adunării, prin felul ei, la Români, impresiune ce se observă, atît în Dreptatea, cât și în Gazeta Transilvaniei.

„Gazeta“ zice:

„Această convocare se deosebește în mod esențial de aceea, ce s'a făcut zilele aceste de cătră Români sibieni, nu numai în formă, ci și în fond, căci se extinde asupra unor chestiuni, ce cad numai și numai în competența conferențelor generale ale partidei noastre naționale. Ba pe când convocarea din Sibiu a stat cel puțin pe baza de naționalitate, convocarea de față se pune pe terenul cel vast al întrunirilor de cetățeni ai patriei (honnopolgárok). Mai departe convocarea dela Arad nu se restringe numai la comitatul Aradului, ci are aerul de a fi o convocare generală, în afară de organizația partidului nostru național. În fine, nu se mărginește numai la protestarea în contra proiectului de maghiarizare a numelor comunelor, ci această protestare o vizează numai în linia a doua.

Toată informațiunea despre adunarea dela Arad o luăm din foaia amintită. („Trib. Pop.“). N'avem deci nici cea mai mică idee despre ceea-ce intenționează convocatorii cu punctele 1 și 2 ale ordinei lor de zi, și nici nu știm în ce direcțiune vor să o pornească. Resultatul adunării, care, după-cum e convocată, credem că nu va mai întîmpina pedecă, ne va lămurii poate despre pășirea aceea unilaterală.“

Departe de a ave vederi înguste asupra adunării, noi dorim, ca convocatorii ei să reușească prin rezultate a împărștia nedumeririle firești ce le-au deșteptat. Aceasta vor ajunge-o, credem, dacă se vor pune pe puncte de vedere mai înalte, și nu vor lăsa să se valideze curente de vederi strimbe, ori chiar străine de poporul nostru și interesele lui politice.

Vom vedea.

Măcelul dela Tisovița.

— Noue barbarii gendarmereștii! —

În apropierea Mehadicei s'a săvîrșit, la 16 Dec. o nouă barbarie ungurescă, care seamănă perfect cu cea dela Mehadica.

Un Român a fost omorît de gendarmi și cățiva răniți.

Deși în extensiune mai mic, acest măcel e, dacă se poate, și mai barbar, și mai revoltător decât cel dela Mehadica. Pentru-că Românul omorît acum, Iacob Sirbu, a fost formal măcelărit, străpuns, lovit și apoi și pușcat, fără chiar nici o vină.

E caracteristic, că aceste la ceruri strigătoare crime se repetesc așa de des în Bănat, în părțile unde Românii sînt în masse așa de compacte și curate.

Denunțăm lumii acest nou măcel, caracteristic al sistemului de forță și brutalitate, sub care gemem, și punem în față guvernului unguresc aceste noue isprăvi negre ale sbrilor sei favoriți, ca cel puțin să roșească, dacă mai are un picur de simț de umanitate.

Antecedentele. — Un notar „model“. — Incassări cu gendarmii. — Prima lovitură. — „Robota“. — Crima. — Cercetarea. — Ucișagii liberi.

Estă detalii asupra noiei crime, după descrierea unui mărtor ocular, publicată în „Dreptatea“ din Timișoara:

Antecedentele.

Petrovic György, care e vice-notar în Tisovița, — scrie corespondentul, — a ajuns în ură nespusă asupra locuitorilor din comuna

Plavieșita și Tisovița, din cauză că în stare abnormă, în cărmă, a mâncat o bună bătaie...

Un notar „model“.

Tot anul nu s'a încassat din dajde nimic, a lăsat tot pe finea anului. Acum s'a pus pe lucru, zălogeste vite și le mină la Orșova spre vânzare.

Încasări cu gendarmii.

Luni în 22 st. n. a mers harnicul notar și în comuna Tisovița să încasseze darea, se înțelege că cu gendarmi. Acolo ajungând, merge la cărmărarul-primar, Iosif Drăgulescu...

Prima lovitură.

De aici merg la Iacob Sârbu, pe care îl întălesc pe drum. Îl provoacă să meargă acasă, că au să iee zălog dela el. Omul răspunde: „Domnilor, nu mergeți acasă, că mi-e și rușine să vă duc acolo, că nu aveți ce vedea“.

Atunci un gendarm îl lovește cu patul puștei în cap și în spate și luându-l între baionete îl duc la casa comună.

Pe cale se întălesc cu fratele lui, Ioan, care merge după ei, ca Petru după Christos, să-i vadă sfârșitul.

„Robota“.

În casa comună intră notarul, gendarmii și prizonerul Iacob Sârbu. Acolo e primarul și încă doi oameni. Ioan rămâne în coridor. Iacob întreabă pe notar, că cât are și pe ce are să plătească.

Omul spune: „Dacă nu-mi spuni, dle notar, nu plătesc“.

„Ai 6 fl. în robota“, zice notarul.

„Domnule! cum vine asta, că eu sânt sărac, n'am car, n'am boi, ba chiar nici găină; cum vin eu la atâta robota? Eu știu că am să plătesc 1 fl. 50 cr., și restanță din anul trecut să fie ear' 1 fl. 50 cr., ar fi numai 3 fl. și nu 6 fl.“

La ce notarul face semn gendarmilor, cari cer mâna dreaptă a lui Iacob, ca să-l lege.

Crima.

El spune: „Pentru-ce să fiu legat? Eată dau 2 fl., mai mult nu am până săptămâna viitoare.“

Atunci gendarmii îl împung ou baioneta în piept. El prinde de baioneta și o soată din carne, sbierând și voeste să fugă afară. La ușă capătă în două împunsături, una până la intestine, dând gendarmii totodată și foc. Plumbul trece prin spate și ese prin piept; omul cade jos mort.

Plumbul nimerește apoi pe fratele lui, care stă în coridor, și rupe mâna dreaptă, de aoi merge la unul pe lângă foale, la altul pe lângă mână, și noroc că a nimerit în ușiorul ușei, altcum oosta mai multe vieți.

Cercetarea

Acum decurge cercetarea la raportul gendarmilor, primarul nu a făcut nimic. Un locotenent de gendarmi a venit la fața locului. Dar după-cum sânt informat, voese să introducă, că omul ar fi vinovat. Din cercetare decedată știu numai niște momente mai însemnate.

La constatarea pușcătorei locotenentul voia să iee la protocol, că ar fi pușcat pe

dinainte, la ce doctorul de cerc, Homoki răspunde ridicând trei degete sus:

„Un Dumnezeu, un suflet, o inimă, omul acesta e pușcat pe dindărit“.

Impunsăturile au fost de moarte.

Uciugașii liberi.

Când a cercetat doctorul pe cel cu mâna ruptă, ar fi zis către gendarmi: „E frumos lucrul acesta ce faceți voi cu oamenii!“

Protopretorul Fialka ar fi zis către primar, că de ce nu a desarmat gendarmii și să-i fi legat și trimis la Orșova, pe când ei în fapt și astăzi sânt liberi. Ce va mai fi vom vedea, destul că noi am ajuns de batjocură.

Pretura ar face bine dacă s'ar interesa încâtva de notar, care e toată cauza.

Dumărințul.

REVISTA PRESEI.

Presa străină.

„Leipziger Neueste Nachrichten“ dela 16 Decembrie publică un prim-articol despre strimtorarea Germanilor din Ungaria.

Arătând efectele funeste ale toastului împăratesc din Buda zice, că „Încă nici-când n'a indispus un cuvânt împăratesc inimile, ea acela, pe care l-a spus împăratul Wilhelm, sedus de aspectul frumos al lunei de culise“.

Citează cunoscuta declarație a lui Bel-sich, că acum toate le pot face... etc. și arată, ca drept efect, noul proiect de maghiarizare. Schițează starea desperată a Germanilor (Șvabilor) din Ungaria și situația mai învelitoare a Sașilor, cari s'au ținut și luptă și acum.

„Se pare — zice autorul — că extrema violentă a maghiarismului nu numai va uni pe Germanii (Sașii) desbinați, ci îi va conduce și la o strânsă alianță cu Români“.

Cât pentru succesul luptei în contra maghiarizării, autorul nu-și face iluzii, pentru-că „tocmai în această mult-lăudată țeară, ale cărei instituții parlamentare au deșteptat și admirarea împăratului (Wilhelm. Red.) este așa de extraordinar dezvoltată meșteria violentărei, a falsificării opiniei, și așa de mult e practicat dreptul baionetelor, încât strigătul de desperare al opimaților să înădușe, ori răsună pustiu în vânt“.

Crima din Veștem.

Asupra crimei, căreia a căzut jertfă dascălul Ioan Popescu, originar din Șomfalău (comitatul Tîrnava-mică), ni-se scrie din acele părți un raport mai lung, în care se povestește cam tot așa cum am publicat noi ieri, sevrșirea omorului.

După aceea raportul continuă: În dimineața zilei de 15 I. c., gazda unde avea costul dirigentul Popescu înștiințat despre întâmplarea aceasta, în societatea primarului comunal a venit la convingere (după semnele văzute), că sala unde propunea dirig. Popescu ar fi încauiată pe din lăuntru, și deschizând cu forța brachială ușa sălei, au aflat pe Popescu între bănci jos lungit, scăldat în sânge, respirând înec.

Toate silințele de a-l aduce la conștiință au fost zădărnice. În urma sângelui ce s'a grădădit pe creeri, Popescu a decedat inconștient după ameaza zilei.

Comisiunea investigătoare dela tribunalul din Sibiū, a eșit la fața locului, atât în 15, cât și în 16 I. c.

Imediat după întâmplarea crimei comisă în mod așa mărgăv, în împrejurimea întreagă s'a lăpuit faima înfiorătoare, și după puțină înțeligență din jur a și grăbit a da ultimul onor lui Popescu, asistând la înmormântarea aceluia...

La orele 1—2, în ziua de 17 I. c., pot să zic comuna întreagă în înțelesul strict al cuvântului s'a adunat în curtea școlii la înmormântare.

Ceremonia înmormântării s'a sevrșit de către administratorul din Veștem, A. Stăicu, preotul Bradului, D. Clain, parohul din Corbi, Cucu și parohul Racoviței, Valeriu Florian. Acesta a rostit și cuvântarea funebrală, care neștearsă va rămâne în amintirea celor asistenți.

Cuvântarea a avut atâta efect, încât în mai multe rânduri a fost abătut în predică, prin plânsul sgomotos al ascultătorilor.

Dovedind creștinilor cu pilde dimprejurul imediat al lor, nesiguranta vieții, îndemnându-i a fi totdeauna gata de moarte, arătând frumoase pilde din sf. evanghelie, cum a învățat mântuitorul Isus Christos pe oameni

întotdeauna gata de moarte să fie, vorbitorul a făcut un panegiric rēposatului dirigent, descriind cu colorile cele mai vii mărgăva crimă, comisă față de un luminător al poporului.

Luând în sfârșit predicatorul obiceiutele iertăciuni în numele rēposatului dirigent dela părintele seu, al cărui unic fiu a fost, precum și dela alții, nu a uitat a lua rămas bun și dela vicleana mână uciugaș, amintindu-i cuvintele, ce odinioară le-a rostit întâiul sf. mucenic Stefan uciugașilor sei: „Doamne, nu scrie păcatul acesta“.

La mormânt junele fete ale Veștemului, foste eleve ale rēposatului, au cântat un jalnic cântec de adio!

Ori-ce păcate ce ar fi avut ucisul Popescu, nu va fi meritat așa moarte barbară, — încheie corispondentul nostru ocașional.

CRONICĂ

Sibiū, 21 Dec. n. 1897.

Lupta națională — în armată. O știre de mare senzație se vestește din Praga. Mercuria trecută o ciocnire sângeroasă s'a întâmplat între niște soldași cehi și nemți. În ziua următoare asemenea scene s'au repetat între alți soldași, erășii Nemți și Cehi. Douzeci-și-cinci de soldați au fost grav răniți.

Toate foile din Praga, cari au adus penibila știre, au fost confiscate atât de vigilant, că nici urmă n'a rămas din numerele respective.

Conflictele le-au provocat controverse de naționalitate.

Așadar' isbucnește lupta națională până și în armata austriacă! Grave simptome!

Baronul Xenofon Mustăț, unul dintre fruntașii Românilor din Bacovina, a fost numit consilier în ministerul cultelor din Viena.

Di I. A. Nicolescu, fost colaborator la „Dreptatea“ din Timișoara, este denumit administrator parohial în Clopotiva, lângă Hașeg.

Pentru sf. biserioă. Din Frăua (lângă Sibiū) primim următoarele șire: Dumitru Avente și cu soția sa Finica născută Limbașan au dăruit pe seama sf. noastre biserici gr-cat. doi prapori negri foarte frumoși; Nicolae Chisăliță, o cadelnită, ear' Sofia Tafia un covor de lăna în preț de 10 fl., — cărora și pe calea aceasta li-se aduce cele mai călduroase mulțumiri. — La stăruința bunului și neobositului nostru preot Isidor Dop, s'a început un fond de bucate cu 100 metreze cucuruz sfirmit. Tot la stăruința iubitelui nostru preot, din contribuțiunile dela bravele femei gr-cat. s'a cumpărat un stichar, și se va face în biserică un tetrapod cu un arc înaintea sf. altar, cu 20 fl. Pentru aceste fapte creștinești asemenea aducem călduroasele noastre mulțumiri. Comitetul parohial.

Mulțumită publică. Subscripții, în numele societății de lectură „Inocențiu M. Clain“, a teologilor români gr-cat. din Blaj, aducem și pe această cale sincerile noastre mulțumite spectabilei doamne Amalia Grama, carea cunoscând intențiunea neuitatului și iubitelui seu frate Dr. Alexandru Grama, fost canonic metropolitan și rector seminarial, a donat societății noastre o parte însemnată din biblioteca dînsului și anume în total 214 opuri valoroase în 281 tom. și 286 vol. Pentru societatea de lectură „Inocențiu M. Clain“. Blaj, în 17 Decembrie st. n. 1897. Victor Varga, preș. societ. Ioan Oleanu, secretarul societ.

Idiotii ungurești. Scriind despre oprirea adunării noastre de alegători, Hasănk spune, că văzându-se opriți — „Valahii au voit să-și fină admărea la Deva, dar' s'au adunat de toți numai 27 de Valahii, din care cauză convocătorii au aflat de mai înțelept a se risipi în pace!“

Câte slove, atâtea stupidități și minciuni! Așa-i presa maghiară!

Moralitatea în Belgia. Ministrul belgian al postelor și telegrafelor a dat denunțurile un bun exemplu de moralitate. Venind anume mulțime de cataloage de cărți și tablouri indecente din Franța în Belgia, numitul ministru a lansat un ordin, conform căruia oficiile postale sânt îndatorate a retrimito toate lucrurile de asemenea natură editorilor.

Liberatura... mijloc de escrocherie. Zilele trecute s'a întâmplat la București o escrocherie dintre cele mai îndrăznețe, al cărui autor s'a slujit de astă-dată de... literatură!

Eată amănuntele foarte interesante în privința acestui nou soi de escrocherie: Escrochierul se numește Bernhard Pucher, e în etate de 19 ani și are la pasivul seu o mulțime de isprăvuri. Pucher servindu-se de numele domnului Alexandru Toma, traducătorul versurilor Carmen-Sylvei, se presenta la diferite persoane cu câte un volum din numitele versuri, rugându-le să-l ajute. Se înțelege, unele persoane mai cu dare de mână și fiantroape, dedău pentru un volum 10—20 și chiar sute de lei, astfel că Pucher făcea afaceri bune. Într-o zi pseudo-poetul se presenta și la dl. Datulescu, directorul Găsetei Săteamului, rugându-l să-l ajute. Dl. Datulescu i-se pără suspectă mura poetului,

de aceea îi dete ceva și-l concedia rugându-l să se vină și a doua zi pe la dînsul. Întâlnind pe dl. Nădejde, dl. Datulescu îi spune că a venit pe la dînsul A. Toma și i-a cerut bani. Dl. Nădejde surprins a chemat pe adevărul A. Toma și l-a recomandat dlui Datulescu. Atunci ea toții au fost convingiți, că celalalt trebuia să fie un exocrochier și au decis ca a doua zi când va veni Pucher, să se aște cu toții la dl. Datulescu. În adevăr a doua zi Pucher se presenta iarăși. Dl. Datulescu îl puse să spună ce are de spus în fața unui fonograf cu microfon, apoi îl întrebă pe Pucher: Cum vă numiți, vă rog? — A. Toma. — Și cum încă? — Atât. — Atunci apărui și dl. A. Toma de după o perdea împreună cu un comisar și se presenta pungașului încremenit. Ne mai aved încotro să o sucească, exocrochierul a măturisit faptul și imediat a fost arestat.

Ziarist nemângălat. Un ziarist american și-a pus de gând să se retragă dela cariera sa „ingrată“, dând ca motiv următoarele sdevăruri „crude“: Se naște un copil, medicul ori moașa primește 10 dolari, redactorul 0. Se botează, preotul primește 4 dolari, redactorul, care descrie festivitatea, primește 00. O păreche se cunună, preotul își ia taxa, redactorul, care descrie festivitatea, toaletele damelor în cele mai mici amănunte, amintește cu numele pe fiecare participant și urează tinerei părechi viață lungă și fericită, primește poate o bucătică de prăjitură sau 000. Cu timpul moare copilul; medicul primește 5 sau 10 dolari, preotul încă odată primește 4 dolari, cioclul dela 25—100 dolari, redactorul dedică decedatului un panegiric și primește 0000, plus că i-se mai oferă problematica plăcere de a insera gratuit o mulțime de con-dolente.

Nou doctor român. Ni se scrie din Cluj, că domnul rigurosant în drept Coriolan Mesegian, simpaticul tinăr cu dreg văzut în cercurile noastre sibiene, a deșis zilele acestea ultimul rigoros în științele juridice și astfel va fi promovat doctor în drept. Duminecă seara universitarii noștri clujești s'au întrunit la un foarte animat „potus în onoarea noului doctor român“.

Asociație de pace a ziaristilor. Zilele trecute s'a ținut la Paris, în prezența foarte numeroasă a ziaristilor francezi și străini, adunarea generală constituată a rozei societăți de pace „Association internationale des journalistes amis de la paix“. Ca president a fost ales deputatul francez Charles Benaquier, decăzut presei republicane franceze. În asociație s'au fuscrit mulțime de ziaristi străini, între cari și Unguri.

Nu știu, dacă și ziaristii români sânt reprezentați, dar' dacă nu-s, ar fi la tot cașul foarte consult — mai ales pentru chestia națională, — să se înscrie și ei cât mai mulți.

Răspuns. Primim următoarele: În nr. 269 al „Tribunei“ cetii declarațiunea părintelui D. harie Popovicu din Iesselita. Părinte I. Declari, că cele publicate în „Tribuna“ și „Foiaș Poporului“ despre persoana d-tale sânt minciuni și clevețiri?

Dar' ce ai căutat la alegerea deputatului Vuia Păter cu trenul separat cu alegătorii din Orșova la Caransebeș? De ce ai plecat cu bătărul sf. tale (erășii preot) la mileniu oară și cu trenul separat? Ce ai căutat înaintea alegerei din Topleți, în mai multe rânduri în comună și ce ai promis? Ce a căutat protopretorul Seibert în ziua alegerei în comună chemând pe bravii Toplețeni în birt și spunându-le să voteze cu sf. Ta? Ce căuta compatriotul d-tale dl. Grosavescu la alegeri și ce vorbia pe stradă cu alegătorii? Pentru-ce ai cășătat ajutor de stat sf. ta și tatăl d-tale (ambii preoți bogăți)? Pentru-ce ai amenințat pe dl. Vasile Segercian (prim-forestier) cu epistola dlui Curescu și Badescu, dacă nu se va întrepune pentru sf. ta? Știi, ce i'a răspuns dl. Segercian în coridor? Ce ai promis măcelarului din Orșova să meargă la alegere? Ce ai căutat la sf. familie Darabaz și ce ai vorbit? Dar' în șelch și la agenția Orșova ce ai făcut cu Toplețenii înaintea alegerei și ce ai promis? Ți-le pot documenta, etc. etc.

Cel din Techia.

Pământul — clopotar. Un teribil cutremur de pământ a sguduit și pustif d-uzăzile orașului italian Citta di Castello. Pe la 8 ore dimineața s'au mișcat cu violență temelile orașului, hornurile caselor s'au prăbușit, zidurile s'au crosat, ear' din turnurile clătinate ale bisericilor un egomot uriaș de jalnice dangăte de clopot alarma orașul, atât de puternic a fost cutremurul. Locuitorii înspăimântați s'au refugiat în liber și numai după-ce cutremurul a încetat și eu el clopotele au tăcut, s'au relators în oraș. Cutremurul a făcut mari pagube, atât în oraș, cât și în împrejurimi.

Șampanie... veritabilă. Ni-se scriu următoarele: Nu de mult a fost pertractarea finală la judecătoria de cerc Leopoldstadt din Viena contra neguțătorului de spirtoase Richard P. karek dela firma Pekarek & comp., și neguțătorului de vinuri Max Wittmann, cari au fost acușaiți din partea funcționarului procuraturii, că vând șampanie stricăcioasă sănătăței. Analiza chimică a conținutului unor sticle vândute de Pekarek a constat, că aceste sticle, cari erau provăzute cu etichete de ale unei firme resumite franceze și pe cari Pekarek le vindea cu câte 1 fl. sticla, conțineau „Salicyl“, care e într'adevăr nesărătoș. S'a scusat acusatul cu aceea, că cumpărându-le și el dela Max Wittmann cu câte 65 crucești sticla, a fost de convingerea, că a cumpărat șampanie bună, curată și sănătoasă.

Avis celor-ce beau șampanie și o plătesc cu câte 2—3—5 și mai mulți florini sticla!

Știri mărunte. Maj. Sa a dat nou-lui admiral br. Spain titlul de consilier intim.

La Viena un librar, Zaplandel, a fost lovit mortal de apoplexie tocmai când i-se vestia în palatul justiției divorțarea de soția sa, la care ținea mult.

În Adakaleh s'a aflat în ruinele unei întărituri un vas plin de monete turcești vechi de aur.

La Genua a sosit zilele acestea un vapor englez în flacări; se aprinsese o mare cantitate de lână, care a ars trei zile; dacă vaporul ar fi sosit numai puțin mai târziu în port, o catastrofa groaznică era inevitabilă.

ECONOMIE.

Prăvălia românească a societății „Mercur“.

— Raport special. —

Dej, 18 Dec. n.

În 14 I. c. s'au deșchis prăvăliile societății comerciale „Mercur“. Localitățile acestei prăvălii sânt în local de frunte al piațului și sânt aranjate conform cererilor moderne și provăzute cu tot felul de marfă bună și solidă, atât în branza manufacturii, cât și a ferăriei și băcăniei. Prețurile sânt foarte moderate, ear' personalul servește publicul în mod prompt și prevenitor.

În zilele aceste fiind aici trg de țeară și fiindcă mă interesez de ori-ce întreprindere românească am intrat și eu în această prăvălie nouă și pot mărturisii sincer, că am rămas surprins într'un mod foarte plăcut de aranjamentului și ordinea perfectă ce am văzut. Mai ales am fost surprins de publicul cel mare, care trgușia fel de fel de marfă. Toți erau îndestulici cu înțelinatea mărfii și cu serviciul prompt.

Am aflat de bine, ca cu această ocașune să mă informez în detaliuri despre dispozițiile, ce s'au făcut și se intenționează a se face pentru promovarea intereselor acestei întreprinderi și pentru promovarea intereselor comerțului în general.

Informațiunile primite din partea competentă, încât acele mi-s'au putut comunica, m'au satisfăcut întru toate, așa încât se poate spera cu siguranță, că dacă se vor executa toate cele proiectate, și dacă publicul român din aceste ținuturi va și apreața nisuițele atât de salutare ale inițiatorilor, în scurt timp vom pute vedea rezultate foarte îmbucurătoare și pe terenul comercial.

Înre alte multe putem saluta conducătorii acestei întreprinderi pentru nisuița lor de a procedé cu marfă pe toți neguțătorii mici din opidele și comunele mai mari ale acestui comitat și ale ținuturilor învecinate. Fiindcă în acest comitat sânt foarte puțini neguțătorii români, s'a decis ca să se angajeze în toate părțile oameni solizi și siguri, pentru-ca să înfințeze ori- unde numai se poate prăvălii mai mici. În toate comunele mari și mici cel puțin 90% sânt Români. Cei angajați vor fi introdusi în afacerile elementare ale comerțului prin exmisul societății. Fiecare mic comerciant va ave credit pentru cumpărarea mărfii până la o anumită sumă.

În vederea acestor dispozițiuni putem fi siguri, că în timp de câțiva ani vom ave cu ajutorul acestei reuniuni cel puțin 40—50 de comercianți mici români, căci pe lângă câștigul lor propriu vor mai face bune servicii publicului conasament.

Public fără de deosebire de naționalitate și confesione (exceptie: Jidanii) în abolută majoritate știe aprecia după valoare adeverată nisuițele acestei întreprinderi. Din toate puterile să nisuşte a da tot sprijinul seu moral și material.

Dispozițiile făcute pentru controlare, supraveghere și conducerea generală, sânt atât de stricte și se execută cu atâta energie, încât și acționarii acestei întreprinderi pot fi siguri, că-și vor cășpăta interesele după capitalul elocat.

Nu pot termina ca să nu observ, că și față de întreprinderea aceasta, ca totdeauna se fac și critice și profesări de nereușită, mai ales din partea comercianților jidani interesați, ce e ușor de înțelege.

Nu se poate însă explica ținuta rezervată, ba ai pute zice ostilă a unor inteligenți români din aceste ținuturi, cari voese a persifia toată înțercerea și se nisuse a mîna apa pe moara Jidanilor; nu pot fi îndestulit cu explicarea, că acestia ar fi împrieteniți cu dușmanii noștri, un lucru însă se poate constata: acești domni scurt văzători și preocupati de patima reuțăcioasă tot asemenea și-au permis luxul de a critica și persifia și alte întreprinderi. Eu din parte-mi atât în întreprindere cauză comună, cât și în interesul lor propriu, le-aș recomanda ca să încete cu profesările, și dacă n'au poțtă a se angaja la lucruri serioase, să nu împedecă pe cei-ce voese a lucra, căci prin aceasta împedecă cauza comună și se compromit pe sine înșiși.

Un preot român.

Revista economica.

Faptă vrednică de laudă. In parțile banățene cu deosebire se păstrează până azi frumoasa dătină străbună, că fiecare casă își are patronul seu. Românii din aceste părți și sârbează „Sântul” — cum ti zic ei patronului casei — cu multă pietate.

Noul institut de economii și credit „Steaua” din T. Petrovosele, la înființare și-a ales ca patron al seu pe sf. Nicolae.

Harnica direcțiune a institutului, în frunte cu vrednicul preot dl Ioanichie Neagoe, a hotărât ca să sârbeze ziua aceasta în un mod demn de un institut înființat pentru binele și ajutorarea poporului și astfel a votat suma de 30 fl. cu care să se cumpere haine de iarnă pentru 10 copii strginciocși în școală.

Sâmbătă în 18 l. c., după serviciul divin, părintele I. Neagoe a ținut o frumoasă vorbire la 5 copii și la 5 fetițe.

Această faptă a făcut cea mai bună impresie la popor și e de sperat, că după exemplul băncii în viitor și singuraticii vor împărți ajutoare cu ocazia sârbeării patronului.

Usurăriă cu bucate. În comisia administrativă a comit. Timiș s'a pertractat o chestie foarte importantă. Anume în cercul Cuvinului vre-o 900 de agricultori mici și-au vândut încă astă-primăvară roada câmpului din ăstă la mai mulți speculanți cu câte 4—5 fl. maja m. de grâu. De oare-ce însă producțiunea a fost foarte slabă, agricultorii n'au putut transporta grâul vândut. Speculanții fără inimă, pe basa obligațiunei și a cambiului bianco dat de sârmanii agricultori, au acusat pe debitorii luând de basă prețul de acum al grâului, adică pentru 4—5 fl. dați astă-primăvară pretind acum 12 fl. de maja m. Bieșii agricultori, ca se scape de sigura ruină, au ridicat la tribunalul din Biserica-albă acuză contra speculanților pentru usurărie. Totodată au recurs, prin comisia administrativă a comitatului, la ministrul de justiție, ca să urmărească din oficiu această usurărie și să sisteze estimările și execuțiunile pornite deja.

Comisia administrativă a comit. pe basa rugărei agricultorilor a hotărât că va înainta urgent rescript în chestia aceasta la ministrul. Ar face bine, ca inteligenții nostri din toate părțile să lumineze poporul, ca să intre-prindă aceiași pași ca cei din cercul Cuvinului și astfel să nu se lase nimiciți de usurăriă speculanților fără de inimă.

Piețele de bani și de valori, abia arată ceva schimbare. Caracteristica, cu deosebire a pieței din Budapesta și Viena, în urmaevenimentelor politice e aproape stagnațiunea. Conform raportului băncii Austro-Ungariei, afacerile de credit la ultimo tr. n'au fost însemnate și portofoliul cambial a scăzut cu aproape 3 milioane. Afacerile de lombard încă au fost neînsemnate.

În Berlin ear se arată mare lipsă de bani, și în urma diferenței mari la etallon nu numai banii germani aflători la noi, fără și banii nostri se grămădesc în piețele germane. În Londra situația s'a îmbunătățit și discontul privat a scăzut la 2 1/2%. În Paris se pot afla bani și cu 2 1/4%.

În legătură cu aceste amintim, că guvernul francez a înaintat un proiect pe basa căruia etallonul legal să se reducă la afacerile de stat dela 5%, la 3%, și dela afacerile comerciale și de cambii dela 6%, la 4%.

În Rusia s'a decretat de fapt valuta de aur. Un ucuz imperial demandă aducerea în circulație a rublelor de 5 în aur, a cărei valoare este a treia parte din un imperial. Moneada de hârtie a statului, pentru care gantentează cu întreagă averea, s'a decretat de egală cu banii de aur.

Câștigul de agto, realizat cu ocazia unei noue emisiuni de acții, după care până acum se plăteau 10% dare, după-cum anunță „M. Pézúgy” pe viitor conform deciziei judecătoreii adm. reg. ung. va fi liber de dare.

Reforme sociale. Ministrul de agricultură Darányi, cu ocazia dezbaterii proiectului de lege pentru muncitori, a spus comisiunei, că suma de 155 mii florini, luată în bugetul anului viitor (față de 8000 fl. din anul acestuia) sub titlu „pentru servitori și lucrătorii agricoli” o va întrebuința pentru remunerarea muncitorilor și servitorilor vrednici și pentru înființarea bibliotecilor pentru muncitori. Se va îngriji apoi de aceea, ca muncitorii se aibă credit personal cât de ieftin. Și aceasta vrea să o ajungă prin înființarea, inițierea și sprijinirea fondurilor și însoțirilor de ajutorare comunale.

Adecă: proiectul de lege pentru însoțiri se va înainta dietei prin Ianuarie; ministrul de finanțe și cel de agricultură lucră din răsuneri pentru întovărășiri comunale și — noi în fața acestora strigăm după independența națională și nu vrem să știm, că independența economică e basa progresului și afirmării naționale! De ce nu ne împrietenim și noi cu întovărășile?... *

Sistarea premiului de zahar. Secretarul de stat german Thielmann, amintind de pertractările internaționale referitoare la premiul a zis, că nici-odată ca acum n'a fost așa de sigură ștergerea premiilor de zahar. *

Incassările postale în comisiune. (Postai megbizások). Direcțiunea postelor și telegrafului ung. înștiințează, că încassări în comisiune nu primesc toate oficiile postale din diferite state. Pentru orientare se avisează că în: Bulgaria, Dania, Grecia, Anglia, Rusia, Portugalia, Spania și Sârbia, nu se pot trimite încă comisiuni postale. *

Producțiunea grâului în anul 1897 în toată lumea, după statistica oficioasă a fost de 585.47 milioane măji m. și astfel față de anul trecut, când a fost 667.23 milioane măji m. arată un scăzământ de 82 milioane măji m. La secară încă se arată față de anul trecut un scăzământ de 48 milioane măji m. — deci la produsele principale pentru pregătirea pâinei se arată o scădere de 130 milioane măji m. Cucuruzul s'a produs mijlociu, crum-pene s'au produs foarte puțin. Toate aceste dau explicația la urcarea prețului de bucate. *

Asigurare contra grevei. În Berlin sub firma „Industria” s'a înființat o societate de asigurare, a cărei scop este pe deoparte să asigure pe întreprinzători contra pagubeilor, ce ar avea în urma grevei lucrătorilor angajați, ear' pe de altă parte să apere de terorismul greviștilor pe muncitorii, care ar vrea să lucre. Societatea are un capital de 5 milioane marce. În cazul că întreprinzătorul a provocat pe nedreptul greva, societatea nu garantează. (Va urma).

Mai nou. Josika abzice. Ministrul a latere, Baronul Josika va abzice în curând din postul seu, din cause sanitare — cum se zice.

Din Mediaș. Mulți cetățeni frunțași din Mediaș au dat o adresă de aderență Drului Wolff. Totodată au hotărât, că deputatul lor să nu ese din partidul „liberal”.

Păzmândy și — „adeverul”. Voyageurul politic Păzmândy a scos în Bruxella o broșurică asupra chestiunei române. Carticica e scrisă în limba franceză și are pretențiunea de a spune „adeverul” (!) în cauza română. Cel puțin așa o întăulează modestul agent.

Păzmândy și „adeverul” în chestia noastră. Cerul și — infernul!

Interes pentru noi. În Paris s'a constituit un comitet de tineri universitari ai naționalităților aliate cu scopul de a promova pe cale publicistică cauza popoarelor nemaghiare din Ungaria și peste tot interesele Orientului. S'au înscris în comitet numeroși publiciști francezi din cei mai distinși.

Tribuna Literară.

Informațiuni. Conferențe la Brașov. Duminică s'a ținut prima din seria conferențelor aranjate la inițiativa comitetului reuniunei femeilor române pentru ajutorarea văduvelor sărace din Brașov. Primul conferențiar a fost dl profesor Dr. Iosif Blaga. A vorbit despre „chestiunea emancipării femeilor, privită prin legile biologiei, fiziologiei și psihologiei”.

Dăm cuprinsul după „Gaz. Trans.”. Incepând prin a arăta, că chestiunea emancipării femeilor e agitată îndeosebi de spiritele tinere și fantastice, ceea-ce dovedește, că chestiunea însăși e un product al fantasei, care place spiritelor fantastice după-cum plac povestile copiilor. Pe o basă științifică nu se poate susține emanciparea femeiei. Cu cât dezvoltarea și creșterea se face mai repede, cu atât se produce mai puțină tărie și energie. Femeia

însă se desvoaltă și crește mai repede decât bărbatul, deci nu poate avea tăria acestuia în sistemul nervos, nu va pute prin urmare nici să suspoarte acele sarcine sufletești, și care le poate suporta un bărbat. Educațiunea și instrucțiunea se poate da până ține dezvoltarea, de oare-ce însă la femeie dezvoltarea se face mai repede, lor nu le rămâne timp pentru a primi o educație și instrucțiune egală cu a bărbatilor.

Sforțarea prea mare duce la slăbirea sistemului nervos, la o extremă nervositate, ce încă în prima generație se observă la femeile aplicate în funcțiuni, ca d. ex. postă, telegraf, profesoare etc. Altă consecință a bărbăției genului femiesc este pierderea formelor frumoase ale trupului, după care urmează stricarea și nimicirea vieții familiare. Acti conferențiar citează câteva date statistice pentru a dovedi, că în acele state e mai mare numărul divorțurilor, unde chestiunea emancipării femeilor e mai agitată. (Intre acestea locul prim îl ocupă Elveția cu 40 la mii, apoi Franca cu 21, România cu 20, Germania cu 17, Austria cu 4, Italia cu 2, pe când Rusia și Anglia numai cu 1 la mii).

Emanciparea e contemplată de popoarele creștine în raiu. Acolo femeile sânt egale cu bărbatii. Conferențiarul termină deci apelând la famei, ca se stărue a produce și pe acest pământ raiu, dar' aceasta nu o vor pute face pe basa principiilor profesate de așa numita „emancipare” de azi, ci numai pe basa principiilor naturale lăsate de Dumnezeu.

Pentru a pute fi mai bine înțeles, dl Dr. Blaga și-a întreprins conferența sa cu mai multe asemănări și exemple concrete, unele din ele mai ales foarte cu efect și potrivite. *

„Familia”, nr. 49 din 7/19 Dec 1897 are următorul sumar: Dragoste prea mare, de Iosif Stanca. — Mărioara, dramă în 2 acte, de Carmen Sylva, trad. H. G. Lecca (ur mare). — Lacrimi (poesie), de V. B. Munte-nescu. — Conculul nostru pentru navelă, recenziunea dlui Marienescu. — Henric Ibsen, de Sestil Pușcariu. — Ninge, de Viora din Bihor. — Bihoreana. — Ilustrațiunile noastre. — Literatură și arte. — Ce e nou? — Căilindarul săptămânei.

Bibliografie. VOICI DIN PRESA. despre CASTELUL DIN CARPAȚI. Liga Română.

„Romanul acesta, care a fost primit de publicul francez cu același interes, cu care el întimpină toate scrierile marelui romancier, prezentă pentru noi un farmec deosebit. El este luat din vieța poporului român din Transilvania și dă în această formă o imagină plastică strălucitoare despre raporturile culturale și naționale ale Românilor de peste munți.

Ca toate romanurile lui Jules Verne, el este un product al unei imaginațiuni de o extraordinară putere și se cetește cu un interes mereu încordat.

Traducerea română, făcută de dl Victor Onișor e foarte îngrijită. Limba, în afară de câteva expresii obișnuite în graiul ardelenesc, e clară și frumoasă. Tiparul e chiar admirabil. Volumul cuprinde și o mulțime de ilustrațiuni splendide, așa că el nu ar trebui să lipsească din casa nici unui amator de literatură”.

La „Tipografia”, soci etate pe acțiuni în Sibiu, s'afă de vânzare următoarele noutăți musicale:

- Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu. 1.—
Terăncuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru. —50
Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu. —75
La tine copiliță dragă. Romanță de Droianu. —50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann. fl. —50
La blonde. Polca mazarca pentru piano de Sigismund Paulmann. —50
Turda. Marș patriotic de Paulmann. —50
Hora reginei. De Sigis. Paulmann. —25
Sârba păpușelor. De Sig. Paulmann. —25
Marș turcesc. De Sigis. Paulmann. —25
Intermezzo pentru piano de M. Capsa. Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo. 1.—
Sârba oficerilor. De C. Dimitrescu. —50
La fille du Marin. Vals de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps. —75
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide. 1.—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo. —75

- Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo. —75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi. —25
Institutiunile-Unité. Vals pentru piano de Carol Decker. 1.—
Sârba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu. —50
Sârba mirilor. De C. Dimitrescu. —50
Jubileul. Marș de Gh. Fotino. —75
Surorile. Hora de Gh. Fotino. —50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu. —50
Zéphir. Polca mazarca de G. Ionescu. Souvenir de Zürich. Polca mazarca de Anton Kneisel. —50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz. —50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu. —57
Ai plans și tu v'rodată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu. fl. —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu. Pictorilor! De E. I. Alexandrescu. Un fir electric. De E. I. Alexandrescu. L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu. —50
De Braila à Gènes. Galop pentru piano de C. D. Belortu. —50
Sârba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan. —50
Sârba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan. —50
Didi. Polca mazarca pentru piano de Ioan D. Burlan. —75
Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide. —50
Anton Zica. Pe aripile amorului, vals pentru piano. 1.25
V. Hugo. Poesie. Cuvinte de I. Dorianu, Aubade (albadă). —75
I. Dorianu. Prin flori și floricele, romanță. —505
I. Villacroze. De ce „mi-ai zis odinioară, romanță. —7
Radu D. Rosetti. E v'run loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano. —75
I. Paschill. L'Amitié, vals. 1.—
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu. Doina codrului. —75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sârba pentru pian. —50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano. 1.—
G. Vasiliu. Freamătul Zăvoaiului, horă. —75
C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano. —50
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa „mi-e scris, romanță pentru voce și piano. —50
F. Domeier. Soirées de Bucarest, vals. 1.50
A. Cirillo, Emilie, polca-mazar pentru piano. —75
D. D. Voreas, Mignon, polca-mazar. —50
S. Di-ker. Panct și virgulă, polcă pentru piano. —50
Polizo-Micunești. Douce Souvenances, vals. —50
Gr. Ciurea. Ferdinand - Marș. —1
pentru piano.

La comandele din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandam modalitatea din urmă.

Studii Literare.

Revenim la valoroasa carte a dlui profesor Teodor Raica din Ploesti, pentru-ca să atragem asupra-i atențiunea tuturor cărturarilor nostri, mai ales însă a profesorilor și dascălilor români, dela cari asemenea cărți n'ar trebui să lipsească.

E destul, deocamdată, să arătam cuprinsul bogat al acestui volum de peste 160 pagine. El conține (partea I) un studiu critic intitulat: O gramatică parodiă. (pe 54 pagini), apoi: Veacul al XVI. Limba și literatura Românilor de A. Lupul-Antonescu, asemenea un articol critic. Urmează în fine cel mai bogat și mai interesant studiu: „Codrul frate cu Românu” un studiu asupra doinei române, e plin de observații originale și frapante, tractat cu mare pricepere în mod științific. Acest tractat are 2 părți: „Colonisarea” și „descălecare”, și prezentă o lectură foarte mulțumitoare, care deșteaptă în mintea gânditoare mulțime de idei asupra raportului gingaș, ce se manifestă, prin poesia populară, între Români și codrul verde (Frunză verde, ... foaie verde).

Partea ultimă (IV) a cărții cuprinde un studiu filologic asupra prepoziției „de”. Este o completă monografie a acestei particule așa de deasă și așa de cu multe înțelesuri în limba noastră. Este titlu acestei părți: Selecțiunea grăubui; „de” ca prepoziție; raporturi casuale; „de” ca adverb; „de” ca pronume; „de” ca conjuncție. Credem, că și din aceste puține notițe iubitorii de studiu limbii române vor pricepe însemnătatea acestei cărți, care mai are și rara însușire de a fi efină în raport cu valoarea sa. Costă numai 75 cr., și se poate procura dela librăria societății noastre pe acțiuni „Tipografia”.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Mercuri, 22 Dec. n. Beneficiul domului Alfred Fischer. Glucksnarren. Posă cu cântări în 5 acte, de Carl Costa. Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Dec. n. 1897.

Table with multiple columns for market data including grain prices (Grâu), oil prices (Ulei), and various other commodities. Columns include quality, price per 100 chilogr., and price per 100 chillo.

Cursul pieței din Sibiu.

Table showing market rates for various goods like flour (Făină), oil (Ulei), and other commodities. Columns include item name and price.

Bursa de Budapesta.

Table of stock market data from Budapest, listing various bonds, interest rates, and exchange rates. Columns include item name and price.

Bursa de Viena.

Table of stock market data from Vienna, listing various bonds, interest rates, and exchange rates. Columns include item name and price.

Bursa de București.

Table of stock market data from Bucharest, listing various bonds, interest rates, and exchange rates. Columns include item name and price.

For editorial and printing responsibilities: Petru Simiton. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressendnt.

„Numai scurt timp“.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am acvitat prin cumpărare depositul de mărfuri — **massa de concurs** — după Demeter Anton, Piața-mică nr. 2, și sunt în poziția a-1 pune la dispoziția onoraților mei mușterii cu prețuri foarte ieftine. Îmi iau voce totodată — cu atât mai mult cu cât aceasta vînzare de mărfuri ține numai până la finea unei curente — a invita cu toată stîmă pe onoratul public la aprovizionare cu cumpărări pentru apropiatele sărbători de Crăciun și Anul-Nou, recomandându-mă sînt

cu toată stîmă

[2564] 7—

G. M. Kleisch.

„Castelul din Carpați“ — compactat!

Excelentul roman

de
Jules Verne,

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal —

volum elegant, cu 26 ilustrațiuni admirabile, compactat cu lux strălucitor, este

cel mai
bun cadou.

Prețul 2 fl.

(Plus porto postal 10 cr. Recomandat 20 cr.)

Acest volum decorează ori-ce salon și e o podoabă a bibliotecii.

DE CRĂCIUN...

— Poezie ocașională. —

De Crăciun, de Anul-Nou,

Cel mai potrivit cadou,

Pentru dame și bărbai,

Pentru tineri și bătrani,

Pentru toți frații Români,

E: — „Castelul din Carpați“.

Librăria „Tipografie“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Călimdarul revistei

„Lumea ilustrată“

cere din an în an e mai frumos și mai interesant și care se găsește și în biblioteca Regelui României și Împăratului Francisc Iosif al Austriei și pentru care editorul a primit scrisori de mulțumire din partea ambelor Curți, a apărut într-o ediție splendidă neajunsă până acum și pentru anul 1898. El conține portretele și biografiile a 53 de suverani și suverane; Regele Carol I. la Porțile-de-fer, Regele la Budapesta, prințul Carol I. și Osman-Pașa la Plevna. Deputații României. Portretul bine reușit al doctorului Kremutz. Însemnările cele mai însemnate din strănătate, în total aproape 300 de ilustrațiuni, cu un text variat și interesant cum și o parte umoristică. Prețul călimdarului ediția de lux e de 1 fr., iar ediția populară 80 bani. Se găsește în toate librăriile, precum și la editorul

Ig. Hertz,

Hotel de France, București.

[2702] 1—3

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului“.

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adînc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Institut i. r. priv. de asigurare mutuală contra pagubelor de incendiu în Viena.

Înființat în anul 1824.

[2643] 1—2

Representanță pentru Ungaria:

Budapesta, V., Nagykorona utca 7.

Institutul primește asigurări contra pericolului de incendiu:

a) la superedificate cu atenanțele;
b) la bunuri mobile, ca unelte de casă și economie, mobile, haine, albituri, mărfuri, cereale și proviziuni de nutreț, vite, recoaltă etc.;
c) la fabrici și conținutul lor de lângă premii ieftine și condițiile cele mai culante. Institutul a plătit dela existența sa pagube

Fondurile institutului libere de ori-ce sarcină, finea 1896	fl. 23.717.964
„	„ 3.763.746
„	„ 867.658.240

„

„ Institutul împărtașește pe asigurații sei în profitul curat anual, în anul 1895 s'au replătit asiguraților din prisosurile anuale de administrație fl. 83.493 și în anul 1896 fl. 129.193.

Membri în administrația institutului: primcurator: Alexander Karl, abate al fundației Melk etc.; locțiitor de primcurator: Hermann Gerhardus, vicepresident al băncii Union etc.; Excelența Otto graf Abensberg — Traun, consilier intim etc.; Heinrich Freiherr von Doblhoff, president al societății i. r. economice etc.; Anton Dreher, posesor de moșie și berărie etc.; Adalbert Dungal, abate al fundației Gottweig etc.; Heinrich Freiherr Fellner von Feldegg, consilier administrativ al băncii Union etc.; Dr. Konrad Kluger, prim-inspector al căii ferate i. r. priv. de sud etc.; Ubald Kosteritz, preposit în Klosterneuburg etc.; Dr. Vinzenz Richter posesor de moșii și realități etc.; Adolf Freiherr von Seidler, consilier administrativ al băncii Union etc.; Rudolf Bayer, secretar general etc.

Institutul înființează agenții principale în toate orașele mai mari ale țării coroanei ungare.

Oferte pentru primire de agenturi principale sînt de a se adresa la:

Representanța pentru Ungaria, în:

Budapesta, V., Nagykorona utca 7. szám.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vînzare la „Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- Pădușca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și Tandală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blaștăm de mamă. Legendă populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrani. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărșua cu trei picioare. Poveste franțozescă de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșitor îndărănic. Novela de Björnsterne Björnson. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vîntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoalea. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru. De Antoniu Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarea Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiati. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vînzare:

„Călimdarul Poporului“ pe 1898.

Anul XIII.

Cel mai lătit și cel mai ieftin călimdar românesc.

Raportul despre „mișcarea literară la noi“ al comitetului „Asociațiunii“ a numit

„Călimdarul Poporului“

„excellent“.

Anul trecut a apărut în 5000 exemplare și prin Ianuarie 1897 nu se mai găsea nici un exemplar. Mulți, cari au comandat tîrziu acest călimdar nu l-au mai putut ave.

Grăbiți deci! — grăbiți a vă cumpăra din vreme

„Călimdarul Poporului“ pe anul 1898.

Costă numai 20 cr.,

deși e tot așa de excelent, ba încă mai îngrijit și mai frumos, decât până acum.

În estan „Călimdarul Poporului“ are un conținut literar mult mai bogat ca în anul trecut — și pe lângă aceea — șese ilustrațiuni.

Grăbiți a vi-l procura. Mai ușor e a adăuga prețul la renoirea abonamentului. Cu posta trimis costă cu 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.